

בשעלו שנים ויצאו למול אחד, מקבלים אותו בין שמי ורעות. שנים יורדים לשלה (למלה) הם שנים, אחד מהם הוא שדה תפוחים קדושים, מהבאר זאת יושבים ושנים יושבים (בנוי) יונקים מהם. אחד ביניהם הוא חבור של הפל, והוא נוטל מהפל. אורה באר קדושה עומדת מתחמתם, שדה מפוקים (הקדושים) היא. מהבאר היא נשקים העדרים שרעשה משה במדבר, מהבאר הזאת נשקו העדרים שברור יעקב פאש בר אום לתוכן חלקו כל אותן מרכבות וכל אותן בעלי הפנים.

שלשה עומדים רוכצים על הבאר הזאת. באר זו מתחמתה מכם, וקראת אדני, על זה כתוב (דברים ט) אדני אלהים אתה החלום וגנו. וכותוב (דניאל ט) והאר פניך על מקדשך השם למען אדני, אדון כל הארץ, זהו שבתו (יחוש ג) הנה ארון הברית אדון כל הארץ. בה גנו מדור קדוש שנובע בה פמיה, ומלאו אותה, שיקרא ה' צבאות. ברוך הוא לעולם ועל עולם יולמים.

ולבון מדין שבע בנות ותבאנה ותדרנה וגנו. אמר רבי יהודה, אם באר זו שהיא באר יעקב, הרי כתוב בה (בראשית ט) ונאספו שמה כל העדרים וגללו וגנו. וכן בנות יתרו לא הצטרכו את זה, אלא ותבאנה ותדרנה, בלי טרח אחר.

אמר רבי חייא, יעקב היה אורה מן הבאר, שהרי בטור, בשמחנכים שם כל העדרים, והשיבו את האבן. וביעקב, כתוב וישב את האבן, שהרי לא האבן, דהא לא אצטרכו לברך בן, דהא האtron אחר כה, שהרי בתחילת המים לא היה עולם. בין שבעה יעקב, על המים אליו, וממשה

בד סליקו תרין, ונפקו לקדמות ח' מכבליין ליה בין תרין דרועין. תרין נחתי לטלטא (נ"א לתטא) תרין אינון, ח' מיניהו מקלא דטפוחין קדיישין אליו בירא יתבי (תרין יתבי) מותבא דنبيאי (פ"א בנו) ינקין בה' ח' בינייהו, חבורא אליו דכלא, אליו נטיל מכלא (זרע ג נ"א) מהוא בירא קדיישא, קאים תחותייה, מקלא דטפוחין (קדיש) אליו מהאי בירא אתשקיין עדרייא, דרעי משה במדברא, מהאי בירא אתשקיין עדרייא דבריר יעקב בד ביריד לוון לג' חילקה כל אינון רתיכין, כל אינון מאריך גדרפיין.

תלה קיימין רביעין על hei בירא. hei בירא מניהו אתמל. אדני אתלי, על דא כתיב, (בראשית ג) אדני יהוה אתה החולות וגנו. ובכתוב (דניאל ט) זהאר פניך על מקדשך השם למען אדני, אדון כל הארץ, הדא הוא דכתיב, (יהושע ג) הנה ארונו הברית אדון כל הארץ. ביה גני צחד מקורה קדיישא, דنبيיע ביה פדר, ואמלי לייה, יי' צבאות אקרי. ביריך הוא לעלם ולעלמי עולם. (ע"ב)

ולבון מדין שבע בנות ותבאנה ותדרנה וגנו. אמר רבי יהודה, اي בירא דא, اي בירא דיעקב, לא כתיב ביה, (בראשית כ"ט) ונאספו שמה כל העדרים וגללו וגנו. והכא בנות יתרו לא אצטרכו לה' אל ואתבאנה ותדרנה בלא טורה אחרא.

אמר רבי חייא, יעקב אעדיה לה מן בירא, דהא כתיב, בד מתפנשי תפן כל עדרייא, והשיבו את האבן. וביעקב, לא כתיב וישב את האבן, דהא לא אצטרכו לברך בן, דהא האtron אחר כה, שהרי בתחילת המים לא היה עולם. בין שבעה יעקב, על המים אליו, וממשה

אף בר עלו הימים אליו ואותה קאכון לא קיתה על פי הבהיר, ומושום כך ופבאה ומדלנה.

רבי אלעזר ורבו אבא היו הולכים מטבחריה לצפורי. עד שהיו הולכים, פגע בהם יהוני אחד. התחרבר עםם. אמר רבי אלעזר, כל אחר יאמר דבר תורה.

ARTH הוא ואמר, (חווקאל) ויאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא בן אדם ואמרת אל הרוח וגוז. מפסיק זה ידעתי מקום שהרים יוצאת ממנה, וכי יכול היה יחזקאל לנבא על הרות, והרי בתוב, אין אדם שולט ברוח לכלא את הרות. אלא, בן אדם לא יכול לשולט ברוח, אבל הקדוש ברוך הוא הוא שולט בכל, ועל מאמרו היה מתבסא הנביא יחזקאל. ועוד, שהרי רוח היתה בגוף בעולם הזה, וכך חתמה עלייה מארבע רוחות באי רוח, מאותו מקום שנתחם בעומדיו בארבעה האדרדים של העולם.

קפין אותו יהורי לפניו, אמר לו, רבי אלעזר, מה ראיית? אמר רבי ראיית. אמר לו, מה? אמר לו, רוח בני אדם אם מחלבש בגן עדן בלבוש של דזקן בגוף של העולם הזה, היה לו לכטב: מה אמר ה' מבן עדן באי רוחות?

אמר לו, רוח לא יורדת לעולם הזה עד שעולה מהבן שבארץ לתוכה הכסא שעומד על ארבעה עמודים. בין שעולה שם, נשאבת מותך אותו הכסא של המלה, וירדתו לעולם הזה, הגור נפל מארבעה צדדי העולם. אף הרוח כך נטלה מארבעה צדי הכסא שמתכוון עליהם.

בקדרmittaa מיא לא הו סלקין, כיון דאתא יעקב, סליקו מיא לא לגביה, (ומשה אוף חci סליקו מיא לבניה) וההוא אבنا, לא קוה על פום בירא, ובגין כך ופבאה ותדלנה.

רבי אלעזר ור' אבא הו אזי מטבחריה לצפרי. עד דהו אזי, פגע בהו חד יודאי, אתחבר בהריהו, אמר רבי אלעזר, כל חד לימה מלחה דאוריתא.

ARTH איה ואמר, (יחזקאל ל"ז) וייאמר אליו הנבא אל הרוח הנבא וגוז. מהאי קרא ידענא, אמר דהרוח נפקא מגיה, וכי יכול היה יחזקאל לנבא על הרוח, והא כתיב (קהלת ח) אין אדם שליט ברוח לכלוא את הרוח. אלא, בר נש לא יכול לשולט אותה ברוח, אבל קדשא בריך הויא איה שליט בכלא, ועל מימריה היה מתنبي יחזקאל. והוא דהא רוח היה בגופא בהאי עלמא, ובגין כה אתنبي עלייה, מארבע רוחות בואי רוח, מההוא אחר דאתחם בסמכוי באربع טריין דעתמא.

דילג ההוא יודאי קמיה, אמר ליה רבי אלעזר, מי חמית. אמר מלחה חמינה. אמר ליה מי היא. אמר ליה רוח בני אדם, אי אתלבש בגן עדן בלבוש דרויקנא בגופא דהאי עלמא, היה ליה למכתב, מה אמר ה' מגן עדן בוואי רוח, מהו מארבע רוחות.

אמר ליה, רוח לא נחטא להאי עלמא, עד דסלקא מגנטא דארעה, לגו פורסיא, דקיימא על ארבע סמכין. כיון דסלקא פמן, אסתא בא מגו ההוא פורסיא דמלבא, ונחתה להאי עלמא, גופא אתנטיל מארבע טרי עולם, רוח אוף הци אתנטיל מארבע טרי דכורסיא, דמטתקנא עלייהו.